

32003R2201

L 338/1

EIROPAS SAVIENĪBAS OFICIĀLAIS VĒSTNESIS

23.12.2003.

PADOMES REGULA (EK) Nr. 2201/2003**(2003. gada 27. novembris)****par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi laulības lietās un lietās par vecāku atbildību un par Regulas (EK) Nr. 1347/2000 atcelšanu**

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu, un jo īpaši tā 61. panta c) punktu un 67. panta 1. punktu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu ⁽¹⁾,ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu ⁽²⁾,ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽³⁾,

tā kā:

(1) Eiropas Kopiena ir noteikusi sev mērķi izveidot brīvības, drošības un tiesiskuma telpu, kurā tiek nodrošināta personu brīva pārvietošanās. Tālab Kopienai, cita starpā, ir jāveic pareizai iekšējā tirgus darbībai vajadzīgie pasākumi attiecībā uz tiesu iestāžu sadarbību civillietās.

(2) Eiropadome sanāksmē Tamperē apstiprināja tiesas spriedumu savstarpējās atzīšanas principu par pamatu patiesas tiesiskuma telpas izveidei un kā prioritāti noteica apmeklējuma tiesības.

(3) Padomes Regulā (EK) Nr. 1347/2000 ⁽⁴⁾ izklāstīti noteikumi par jurisdikciju, spriedumu atzīšanu un izpildi laulības lietās un laulības lietās par abu laulāto vecāku atbildību par bērniem. Šīs regulas saturs būtībā ir pārņemts no 1998. gada 28. maija Konvencijas, kas reglamentē tos pašus jautājumus ⁽⁵⁾.

(4) 2000. gada 3. jūlijā Francija iesniedza iniciatīvu pieņemt Padomes Regulu par savstarpēju spriedumu izpildi attiecībā uz saskarsmes tiesībām ar bērniem ⁽⁶⁾.

(5) Lai nodrošinātu vienlīdzību attiecībā uz visiem bērniem, šī regula attiecas uz visiem lēmumiem par vecāku atbildību, tostarp uz bērnu aizsardzības pasākumiem, neatkarīgi no saiknes ar laulības lietu.

(6) Kopš brīža, kad tiek piemēroti noteikumi par vecāku atbildību, kas bieži notiek laulības lietu sakarā, lietderīgāks būtu viens akts attiecībā uz šķiršanās lietām un vecāku atbildību.

(7) Šīs regulas darbības joma attiecas uz civillietām neatkarīgi no tiesas rakstura.

(8) Attiecībā uz spriedumiem par laulības šķiršanu, laulāto atšķiršanu vai laulības atzīšanu par neesošu šī regula jāpiemēro tikai attiecībā uz laulības šķiršanu un nav jāattiecinā uz tādiem jautājumiem kā laulības šķiršanas pamatojums, laulāto mantas piederība vai jebkuriem citiem saistītiem pasākumiem.

(9) Attiecībā uz bērna īpašumu šo regulu jāpiemēro tikai bērna aizsardzības pasākumiem, t.i., i) tās personas vai tās iestādes iecelšanai un funkcijām, kas atbildīga par bērna īpašumu un kas pārstāv bērnu vai palīdz tam, un ii) bērna īpašuma pārvaldīšanai, uzglabāšanai vai atsavināšanai. Šajā ziņā šī regula jāpiemēro, piemēram, gadījumos, kad vecākiem ir domstarpības attiecībā uz bērna īpašuma pārvaldīšanu. Pasākumus, kas saistīti ar bērna īpašumu un kas neatiecas uz bērna aizsardzību, arī turpmāk reglamentē

⁽¹⁾ OV C 203 E, 27.8.2002., 155. lpp.

⁽²⁾ Atzinums sniegts 2002. gada 20. septembrī (vēl nav publicēts *Oficiālajā Vēstnesī*).

⁽³⁾ OV C 61, 14.3.2003., 76. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 160, 30.6.2000., 19. lpp.

⁽⁵⁾ Pieņemot Regulu (EK) Nr. 1347/2000, Padome ir ņēmusi vērā profesores Alegrias Borrā sagatavoto skaidrojošo ziņojumu par minēto konvenciju (OV C 221, 16.7.1998., 27. lpp.).

⁽⁶⁾ OV C 234, 15.8.2000., 7. lpp.

Padomes Regula (EK) Nr. 44/2001 (2000. gada 22. decembris) par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civilietās un komercietās ⁽¹⁾.

(2000. gada 29. maijs) par tiesas un ārpustiesas civillietu un komercietu dokumentu izsniegšanu Eiropas Savienības dalībvalstīs ⁽²⁾.

- (10) Šo regulu ir paredzēts piemērot lietās, kas saistītas ar sociālo nodrošināšanu, vispārīgiem valsts pasākumiem izglītības vai veselības aizsardzības jomā vai lēmumiem par patvēruma tiesībām un imigrāciju. Turklāt to nepiemēro vecāku stāvokļa konstatēšanai, jo šis jautājums atšķiras no vecāku atbildības iegūšanas, kā arī to nepiemēro citiem jautājumiem, kas saistīti ar personu statusu. Bez tam regulu nepiemēro pasākumiem, ko veic tādu noziedzīgu nodarījumu rezultātā, kurus paveikuši bērni.
- (11) Uzturēšanas pienākumi ir izslēgti no šīs regulas darbības jomas, jo uz tiem jau attiecas Padomes Regula Nr. 44/2001. Tiesas, kurām saskaņā ar šo regulu ir jurisdikcija, parasti lemj par uzturēšanas pienākumiem, piemērojot Padomes Regulas Nr. 44/2001 5. panta 2. punktu.
- (12) Šajā regulā noteiktais piekritības pamats lietās par vecāku atbildību ir izveidots, ņemot vērā bērna intereses, jo īpaši tuvuma kritēriju. Tas nozīmē, ka piekritība ir, pirmkārt, bērna pastāvīgās dzīvesvietas dalībvalstij, izņemot dažus gadījumus, kad pastāvīgā dzīvesvieta mainīta saskaņā ar vienošanos starp personām, kam ir vecāku atbildība.
- (13) Bērna interesēs šī regula izņēmuma kārtā vai noteiktos apstākļos pieļauj to, ka tiesa, kurai ir piekritība, var nodot lietu citas dalībvalsts tiesai, ja šī tiesas atrašanās vieta ir labāka, lai izspriestu lietu. Tomēr tādā gadījumā otrai tiesai nedrīkstētu ļaut nodot lietu trešai tiesai.
- (14) Šī regula jāpiemēro, neskarot starptautisko publisko tiesību piemērošanu attiecībā uz diplomātisko neaizskaramību. Ja šajā regulā paredzētā jurisdikcija nevar tikt realizēta tādēļ, ka saskaņā ar starptautiskajām tiesībām pastāv diplomātiskā neaizskaramība, piekritība jārealizē atbilstoši tās dalībvalsts tiesību aktiem, kurā attiecīgajai personai nav šādas neaizskaramības.
- (15) Uz dokumentu izsniegšanu tiesvedībā, kas sāka atbilstīgi šai regulai, attiecas Padomes Regula (EK) Nr. 1348/2000
- (16) Šai regulai nevajadzētu liegt dalībvalstu tiesām veikt pagaidu pasākumus, tostarp aizsardzības pasākumus steidzamos gadījumos attiecībā uz personām vai īpašumu, kas atrodas šajā valstī.
- (17) Ja bērns ir nelikumīgi aizvests vai aizturēts, nekavējoties jāpanāk bērna atpakaļatdošana, un šai nolūkā piemēro 1980. gada 25. oktobra Hāgas konvenciju, kuru papildina šīs regulas noteikumi, jo īpaši tās 11. pants. Tiesām dalībvalstī, uz kuru bērns ir nelikumīgi aizvests vai kurā bērns nelikumīgi aizturēts, jāspēj iestāties pret viņa atpakaļatdošanu īpašos, attiecīgi pamatotos gadījumos. Tomēr šāds lēmums var tikt aizstāts ar turpmāku lēmumu, ko pieņem tās dalībvalsts tiesa, kurā bija bērna pastāvīgā dzīvesvieta pirms nelikumīgas aizvešanas vai aizturēšanas. Ja minētais lēmums nosaka bērna atpakaļatdošanu, atpakaļatdošanai jānotiek, nepieprasot nekādu īpašu minētā sprieduma atzīšanu un izpildes procedūru dalībvalstī, uz kuru bērns ir aizvests, vai kurā viņš ir aizturēts.
- (18) Ja tiesa ir lēmusi neatdot bērnu, pamatojoties uz 1980. gada Hāgas Konvencijas 13. pantu, tai jāinformē tiesa, kurai ir piekritība, vai centrālā iestāde dalībvalstī, kurā bija bērna pastāvīgā dzīvesvieta pirms nelikumīgas aizvešanas vai aizturēšanas. Ja tiesā minētajā dalībvalstī ir iesniegta prasība, šai tiesai vai centrālajai iestādei jāinformē puses. Šim pienākumam nevajadzētu liegt centrālajai iestādei arī paziņot attiecīgajām valsts iestādēm saskaņā ar valsts tiesību aktiem.
- (19) Bērna uzklaušīšanai ir būtiska loma, piemērojot šo regulu, kaut arī šis dokuments nav paredzēts, lai pārveidotu piemērojamās valsts procedūras.
- (20) Bērna uzklaušīšana citā dalībvalstī var notikt saskaņā ar kārtību, kas noteikta Padomes Regulā (EK) Nr. 1206/2001 (2001. gada 28. maijs) par sadarbību starp dalībvalstu tiesām pierādījumu iegūšanā civillietās un komercietās ⁽³⁾.
- (21) Dalībvalstī taisītu spriedumu atzīšana un izpilde jābalsta uz savstarpējas uzticēšanās principu, un neatzīšanas iemesli jāslabā noteiktā minimuma līmenī.

⁽¹⁾ OV L 12, 16.1.2001., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 1496/2002 (OV L 225, 22.8.2002., 13. lpp.).

⁽²⁾ OV L 160, 30.6.2000., 37. lpp.

⁽³⁾ OV L 174, 27.6.2001., 1. lpp.

- (22) Publiskie akti un nolīgumi starp pusēm, kuri ir piemērojami vienā dalībvalstī, jāuzskata par līdzvērtīgiem "spriedumiem" atzīšanas un izpildes noteikumu piemērošanā.
- (23) Eiropadome sanāksmē Tamperē savos secinājumos (34. punktā) uzskatīja, ka spriedumi ģimenes lietās "automātiski jāatzīst visā Savienībā bez nekādiem starpposmu procesiem vai iemesliem izpildes atteikšanai". Tādēļ spriedumi par saskarsmes tiesībām un spriedumi par atpakaļdošanu, kas izcelsmes dalībvalstī apstiprināti atbilstoši šīs regulas noteikumiem, jāatzīst un jāizpilda visās pārējās dalībvalstīs, nepieprasot nekādu turpmāku procedūru. Pasākumus šādu spriedumu izpildei arī turpmāk reglamentē valsts tiesību akti.
- (24) Apliecībai, kas izsniegta, lai veicinātu sprieduma izpildi, nevajadzētu būt pārsūdzamai. Tas ir labojams tikai gadījumos, kad pieļauta būtiska kļūda, proti, ja tas neprecīzi atspoguļo spriedumu.
- (25) Centrālajai iestādei jāsadarbojas gan vispārējos jautājumos, gan konkrētos gadījumos, tajā skaitā, lai sekmētu ģimeņu strīdu atrisināšanu draudzīgā ceļā, lietās par vecāku atbildību. Tālab centrālā iestāde piedalās Eiropas Tiesiskās sadarbības tīklā civillietās un komerclietās, kurš izveidots ar Padomes Lēmumu 2001/470/EK (2001. gada 28. maijs), ar ko izveido Eiropas Tiesiskās sadarbības tīklu civillietās un komerclietās ⁽¹⁾.
- (26) Komisijai jādara publiski pieejami un jāatjaunina to tiesu un to pārsūdzības procedūras saraksti, par kurām informējušas dalībvalstis.
- (27) Šīs regulas īstenošanai nepieciešamie pasākumi jānosaka saskaņā ar Padomes Lēmumu 1999/468/EK (1999. gada 28. jūnijs), ar ko nosaka Komisijai piešķirto ieviešanas pilnvaru īstenošanas kārtību ⁽²⁾.
- (28) Šī regula aizstāj Regulu (EK) Nr. 1347/2000, kura tiek atcelta.
- (29) Lai šī regula pienācīgi darbotos, Komisijai būtu jāpārskata tās piemērošana un jāiesaka grozījumi, kas var būt nepieciešami.
- (30) Apvienotā Karaliste un Īrija saskaņā ar 3. pantu Protokolā par Apvienotās Karalistes un Īrijas nostāju, kas pievienots Līgumam par Eiropas Savienību un Eiropas Kopienas dibināšanas līgumam, ir paziņojušas savu vēlmi piedalīties šīs regulas pieņemšanā un piemērošanā.
- (31) Kā noteikts 1. un 2. pantā Protokolā par Dānijas nostāju, kas pievienots Līgumam par Eiropas Savienību un Eiropas Kopienas dibināšanas līgumam, Dānija nepiedalās šīs regulas pieņemšanā, un tāpēc Dānijai tā nav saistoša un nav jāpiemēro.
- (32) Tā kā dalībvalstis nevar pilnībā sasniegt šīs regulas mērķus, un to var vieglāk izdarīt tikai Kopienas līmenī, Kopiena var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma 5. pantā izklāstīto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šī regula nosaka tikai to, kas ir vajadzīgs šo mērķu sasniegšanai.
- (33) Šajā regulā atzītas pamattiesības un respektēti Eiropas Savienības Pamattiesību hartas principi. Jo īpaši, ar to tiek izdarīti centieni nodrošināt to bērna pamattiesību ievērošanu, kas noteiktas Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 24. pantā,

IR PIENĒMUSI ŠO REGULU.

I NODAĻA

DARBĪBAS JOMA UN DEFINĪCIJAS

1. pants

Darbības joma

1. Šo regulu neatkarīgi no tiesas iestādes būtības piemēro civillietās, kas saistītas ar:

- laulības šķiršanu, laulāto atšķiršanu vai laulības atzīšanu par neesošu;
- vecāku atbildības iegūšanu, īstenošanu, deleģēšanu, ierobežošanu vai izbeigšanu.

⁽¹⁾ OV L 174, 27.6.2001., 25. lpp.

⁽²⁾ OV L 184, 17.7.1999., 23. lpp.

2. Lietas, kas minētas 1. punkta b) apakšpunktā, var jo īpaši attiekties uz:

- a) uzraudzības tiesībām un saskarsmes tiesībām;
- b) aizbildnību, aizgādību un līdzīgiem tiesiskiem režīmiem;
- c) tādu personu vai iestāžu iecelšanu un funkcijām, kuras ir atbildīgas par bērna pašu vai viņa īpašumu, pārstāv bērnu vai palīdz viņam;
- d) bērna nodošanu audžuģimenē vai ievietošanu aprūpes iestādē;
- e) bērna aizsardzības pasākumiem, kas saistīti ar bērna īpašuma pārvaldīšanu, glabāšanu vai atsavināšanu.

3. Šī regula neattiecas uz:

- a) vecāku un bērnu attiecību nodibināšanu vai apstrīdēšanu;
- b) lēmumiem par adopciju, adopcijas sagatavošanas pasākumiem vai adopcijas atcelšanu;
- c) bērna uzvārdu un vārdiem;
- d) atbrīvošanu no vecāku atbildības;
- e) uzturēšanas pienākumiem;
- f) trastiem un mantošanu;
- g) pasākumiem, ko veic saistībā ar bērnu izdarītiem noziedzīgiem nodarījumiem.

2. pants

Definīcijas

Šajā regulā:

- 1. termins "tiesa" attiecas uz visām tām iestādēm dalībvalstīs, kurām ir jurisdikcija lietās, uz ko, ievērojot 1. pantu, attiecas šīs regulas darbības jomā;
- 2. ar terminu "tiesnesis" saprot tiesnesi vai amatpersonu, kurai lietās, uz ko attiecas regulas darbības joma, ir līdzvērtīgas pilnvaras tām, kādas ir tiesnesim;
- 3. ar terminu "dalībvalsts" saprot visas dalībvalstis, izņemot Dāniju;

4. ar terminu "spriedums" saprot laulības šķiršanu, laulāto atšķiršanu vai laulības atzīšanu par neesošu, kā arī dalībvalsts tiesas spriedumu, kas saistīts ar vecāku atbildību, neatkarīgi no tā, kā spriedums var tikt dēvēts, tostarp, dekrēts, rīkojums vai lēmums;

5. ar terminu "izcelsmes dalībvalsts" saprot dalībvalsti, kurā izdots izpildāmais spriedums;

6. ar "izpildes dalībvalsts" saprot dalībvalsti, kurā pieprasīta sprieduma izpilde;

7. ar terminu "vecāku atbildība" saprot visas tiesības un pienākumus attiecībā uz bērna personu vai bērna īpašumu, kuras piešķir fiziskai vai juridiskai personai ar spriedumu, likumu izpildi vai nolīgumu, kam ir juridisks spēks. Jēdziens ietver uzraudzības tiesības un saskarsmes tiesības;

8. ar terminu "persona, kam ir vecāku atbildība," saprot jebkuru personu, kam ir vecāku atbildība par bērnu;

9. termins "uzraudzības tiesības" ietver tiesības un pienākumus, kas attiecas uz rūpēm par bērnu, un jo īpaši tiesības noteikt bērna dzīvesvietu;

10. termins "saskarsmes tiesības" ietver, jo īpaši, tiesības ierobežotā laikposmā paņemt bērnu uz vietu, kas nav viņa pastāvīgā dzīvesvieta;

11. ar terminu "nelikumīga aizvešana vai aizturēšana" saprot bērna aizvešanu vai aizturēšanu, ja:

- a) ar to tiek pārkāptas uzraudzības tiesības, kas iegūtas ar spriedumu, likumu vai nolīgumu, kuram ir juridisks spēks saskaņā ar tās dalībvalsts tiesību aktiem, kurā bija bērna pastāvīgā dzīvesvieta tieši pirms aizvešanās vai aizturēšanas;

un

- b) aizvešanas vai aizturēšanas laikā uzraudzības tiesības atsevišķi vai kopīgi tika faktiski īstenotas, vai arī tās tiktu šādi īstenotas, ja nebūtu notikusi aizvešana vai aizturēšana. Uzraudzību uzskata par kopīgi īstenotu, ja saskaņā ar lēmumu vai likumu viena persona, kam ir vecāku atbildība, nevar lemt par bērna dzīvesvietu bez citas personas piekrišanas, kam ir vecāku atbildība.

II NODAĻA

5. pants

PIEKRITĪBA

Laulāto atšķiršanas pārveide par laulības šķiršanu

Neskarot 3. pantu, dalībvalsts tiesai, kura ir pasludinājusi spriedumu par laulāto atšķiršanu, piekrist arī minētā lēmuma pārveide par laulības šķiršanu, ja to paredz dalībvalsts likumi.

1. IEDAĻA

6. pants

Laulības šķiršana, laulāto atšķiršana un laulības atzīšana par neesošu

Šīs regulas 3., 4. un 5. pantā noteiktās piekritības ekskluzīvums

3. pants

Vispārējā piekritība

1. Lietas, kas saistītas ar laulības šķiršanu, laulāto atšķiršanu un laulības atzīšanu par neesošu, piekrist tās dalībvalsts tiesām:

a) kuras teritorijā atrodas:

- laulāto pastāvīgā dzīvesvieta, vai
- laulāto pēdējā pastāvīgā dzīvesvieta, ja viens no tiem arvien tur dzīvo, vai
- atbildētāja pastāvīgā dzīvesvieta, vai
- laulāto kopīga pieteikuma gadījumā, viena vai otra laulātā pastāvīgā dzīvesvieta, vai
- prasītāja pastāvīgā dzīvesvieta, ja viņš tur pastāvīgi dzīvojis vismaz gadu tieši pirms prasības iesniegšanas, vai
- prasītāja pastāvīgā dzīvesvieta, ja viņš tur pastāvīgi dzīvojis vismaz sešus mēnešus tieši pirms prasības iesniegšanas un tam ir šīs dalībvalsts piederība vai, Apvienotās Karalistes vai Īrijas gadījumā, "domicils" šajā dalībvalstī;

b) kuras valsts piederība ir abiem laulātajiem, vai, Apvienotās Karalistes un Īrijas gadījumā, kurā ir abu laulāto "domicils".

2. Šajā regulā "domicilam" ir Apvienotās Karalistes un Īrijas tiesību sistēmās piešķirtā nozīme.

4. pants

Pretprasības

Tiesai, kurā norit tiesvedība uz 3. panta pamata, piekrist izskatīt arī pretprasības, kuras ietilpst šīs regulas darbības jomā.

Laulāto:

- a) kura pastāvīgā dzīvesvieta ir kādas dalībvalsts teritorijā; vai
- b) kuram ir kādas dalībvalsts piederība vai, Apvienotās Karalistes un Īrijas gadījumā, "domicils" kādas šīs dalībvalsts teritorijā,

drīkst iesūdzēt tiesā citā dalībvalstī tikai saskaņā ar 3., 4. un 5. pantu.

7. pants

Pārējie piekritības jautājumi

1. Ja dalībvalsts tiesām nav piekritības saskaņā ar 3., 4. un 5. pantu, piekritību katrā dalībvalstī nosaka šīs valsts tiesību akti.

2. Pret atbildētāju, kurš nedzīvo pastāvīgi dalībvalsts teritorijā, un kuram nav dalībvalsts piederības vai, Apvienotās Karalistes un Īrijas gadījumā, "domicila" vienā no šīm dalībvalstīm, ikkatrs kādas dalībvalsts piederīgais, kurš pastāvīgi dzīvo citas dalībvalsts teritorijā, drīkst izmantot minētajā valstī piemērojamos piekritības noteikumus tāpat kā tās piederīgie.

2. IEDAĻA

Vecāku atbildība

8. pants

Vispārējā piekritība

1. Dalībvalsts tiesām ir piekritīgas lietas par vecāku atbildību par bērnu, kura pastāvīgā dzīvesvieta ir šajā dalībvalstī brīdī, kad tiesā iesniegta prasība.

2. Uz šā panta 1. punktu attiecas 9., 10. un 12. panta noteikumi.

9. pants

Bērna iepriekšējās pastāvīgās dzīvesvietas piekritības turpināšanās

1. Ja bērns likumīgi pārvietojas no vienas dalībvalsts uz citu un iegūst tajā jaunu pastāvīgu dzīvesvietu, bērna iepriekšējās dzīvesvietas dalībvalsts tiesām, atkāpjoties no 8. panta, saglabājas piekritība trīs mēnešus pēc pārvietošanās, lai varētu labot tādu spriedumu par saskarsmes tiesībām, kas izdots šajā dalībvalstī pirms bērns pārvietojās uz citu valsti, ja persona, kam atbilstoši spriedumam par saskarsmes tiesībām ir saskarsmes tiesības, turpina pastāvīgi dzīvot bērna iepriekšējās pastāvīgās dzīvesvietas dalībvalstī.

2. Šā panta 1. punktu nepiemēro, ja persona, kam ir saskarsmes tiesības, un kas minēta 1. punktā, ir pieņēmusi bērna jaunās pastāvīgās dzīvesvietas dalībvalsts tiesu piekritību, piedaloties šajās tiesās notiekošos tiesas procesos bez to piekritības apstrīdēšanas.

10. pants

Piekritība bērna nolaupīšanas gadījumos

Ja bērns ir nelikumīgi aizvests vai aizturēts, tās dalībvalsts tiesām, kurā pirms nelikumīgās aizvešanas vai aizturēšanas bija bērna pastāvīgā dzīvesvietā, saglabājas piekritība, kamēr bērns nav ieguvis pastāvīgu dzīvesvietu kādā citā dalībvalstī un:

a) kamēr visas personas, iestādes vai citas struktūras, kam ir uzraudzības tiesības, nav piekritušas aizvešanai vai aizturēšanai;

vai

b) kamēr bērns vismaz vienu gadu nav dzīvojis minētajā citā dalībvalstī pēc brīža, kad persona, iestāde vai cita struktūra, kam ir uzraudzības tiesības, ir zinājusi vai kad tām vajadzēja zināt par bērna atrašanās vietu, un bērns nav iekārtojies savā jaunajā vidē un neizpildās viens no šādiem nosacījumiem:

i) viena gada laikā pēc tam, kad persona, kam ir uzraudzības tiesības, ir zinājusi vai tai vajadzēja zināt pat bērna atrašanās vietu, nekādas prasības par atdošanu nav iesniegtas kompetentajās tās dalībvalsts iestādēs, kurā bērns ir aizvests vai tiek aizturēts;

ii) atpakaļatdošanas prasība, ko iesniegusi persona, kurai ir uzraudzības tiesības, ir atsaukta un jauna prasība nav iesniegta termiņā, kas noteikts i) daļā;

iii) lieta, ko izskata tiesa dalībvalstī, kurā bija bērna pastāvīgā dzīvesvietā tieši pirms nelikumīgās aizvešanas vai aizturēšanas, ir slēgta atbilstoši 11. panta 7. punktam;

iv) spriedumu par uzraudzību, kas neparedz bērna atpakaļatdošanu, ir izdevušas tās dalībvalsts tiesas, kurā bija bērna pastāvīgā dzīvesvietā tieši pirms nelikumīgās aizvešanas vai aizturēšanas.

11. pants

Bērna atpakaļatdošana

1. Ja persona, iestāde vai cita struktūra, kam ir uzraudzības tiesības, piesakās kompetentajās iestādēs dalībvalstī ar nolūku saņemt spriedumu, pamatojoties uz 1980. gada 25. oktobra Hāgas Konvencijas par bērna starptautiskas nolaupīšanas civiltiesiskajiem aspektiem (še turpmāk "1980. gada Hāgas Konvencija"), lai panāktu tā bērna atpakaļatdošanu, kurš ir nelikumīgi aizvests vai aizturēts dalībvalstī, kas nav dalībvalsts, kurā bija bērna pastāvīgā dzīvesvietā tieši pirms nelikumīgās aizvešanas vai aizturēšanas, piemēro 2. līdz 8. punktu.

2. Piemērojot 1980. gada Hāgas Konvencijas 12. un 13. pantu, nodrošina to, ka bērnam tiek sniegta iespēja tikt uzklusītam tiesvedībā, ja vien tas nešķiet piemēroti, ņemot vērā tā vecumu vai brieduma pakāpi.

3. Tiesa, kurā iesniegts 1. punktā minētais pieteikums par bērna atpakaļatdošanu, rīkojas paātrināti tiesas procesos attiecībā uz šo pieteikumu, izmantojot ātrākās procedūras, kas paredzētās valsts tiesību aktos.

Neskarot pirmo daļu, tiesa izdod savu spriedumu ne vēlāk kā sešas nedēļas pēc pieteikuma iesniegšanas, ja vien nepastāv ārkārtēji apstākļi, kas padara to par neiespējamu.

4. Tiesa nevar atteikt bērna atpakaļatdošanu, pamatojoties uz 1980. gada Hāgas Konvencijas 13.b pantu, ja ir noskaidrots, ka attiecīgi pasākumi ir veikti, lai nodrošinātu bērna aizsardzību pēc tā atpakaļatdošanas.

5. Tiesa nevar atteikt atdot bērnu atpakaļ, ja personai, kas pieprasījusi bērna atpakaļatdošanu, nav sniegta iespēja tikt uzklusītai.

6. Ja tiesa izdod rīkojumu par neatdošanu atpakaļ saskaņā ar 1980. gada Hāgas Konvencijas 13. pantu, tiesai nekavējoties tieši vai ar centrālās iestādes starpniecību jānosūta tiesas rīkojuma par neatdošanu atpakaļ un saistīto dokumentu kopijas, jo īpaši tiesas

sēžu stenogrammu kopijas piekritības tiesai vai centrālai iestādei dalībvalstī, kurā bija bērna pastāvīgā dzīvesvieta tieši pirms nelikumīgās aizvešanas vai aizturēšanas, kā noteikts valsts tiesību aktos. Tiesa saņem visus minētos dokumentus viena mēneša laikā pēc dienas, kad izdots rīkojums par neatdošanu atpakaļ.

7. Ja viena no pusēm ir iesniegusi prasību tiesās dalībvalstī, kurā bija bērna pastāvīgā dzīvesvieta tieši pirms nelikumīgās aizvešanas vai aizturēšanas, tiesai vai centrālai iestādei, kas saņem 6. punktā minēto informāciju, jāpaziņo pusēm un jāaicina tās izdarīt iesniegumus tiesā saskaņā ar valsts tiesību aktiem trīs mēnešu laikā pēc paziņošanas dienas, lai tiesa var izskatīt jautājumu par bērna uzraudzību.

Neierobežojot šajā regulā ietvertos noteikumus par piekritību, tiesa slēdz lietu, ja attiecīgajā termiņā nav saņēmusi nekādus iesniegumus.

8. Neatkarīgi no sprieduma par neatdošanu atpakaļ, kas pieņemts, ievērojot 1980. gada Hāgas Konvencijas 13. pantu, visi turpmākie spriedumi, kas pieprasa bērna atpakaļatdošanu, un ko pasludina tiesa, kurai saskaņā ar šo regulu ir piekritība, jāizpilda saskaņā ar III nodaļas 4. iedaļu, lai nodrošinātu bērna atpakaļatdošanu.

12. pants

Vienošanās par piekritību

1. Dalībvalsts tiesām, kurām saskaņā ar 3. pantu ir piekritīgs pieteikums par laulības šķiršanu, laulāto atšķiršanu vai laulības atzīšanu par neesošu, ir piekritība visās lietās, kas attiecas uz vecāku atbildību, kura saistīta ar šo pieteikumu, ja:

a) vismaz vienam no laulātajiem ir vecāku atbildība par šo bērnu;

un

b) lietu piekritību tiesām ir skaidri vai citādi nepārprotami pieņēmuši laulātie un personas, kurām ir vecāku atbildība, kad tiesā ir iesniegta prasība, un ja tas ir bērna interesēs.

2. Šā panta 1. punktā noteiktā piekritība izbeidzas, tiklīdz:

a) spriedums, ar kuru apmierina vai noraida prasību par laulības šķiršanu, laulāto atšķiršanu vai laulības atzīšanas par neesošu, ir stājies likumīgā spēkā;

b) spriedums šajā lietā ir stājies likumīgā spēkā gadījumos, kad a) apakšpunktā minētajā brīdī vēl nav izšķirts jautājums par vecāku atbildību;

c) tiesvedība a) un b) apakšpunktā minētajos gadījumos izbeigta cita iemesla dēļ.

3. Dalībvalsts tiesām ir arī piekritība attiecībā uz vecāku atbildību tiesas procesos, kas nav minēti 1. punktā, ja:

a) bērnam ir būtiska saikne ar attiecīgo dalībvalsti, jo īpaši, pamatojoties uz to, ka vienai no personām, kurām ir vecāku atbildība, pastāvīgā dzīvesvieta ir šajā dalībvalstī, vai ja bērns ir šīs dalībvalsts pilsonis;

un

b) tiesu piekritību ir skaidri vai citādi, nepārprotami pieņēmušas visas puses brīdī, kad tiesā ir iesniegta prasība, un ja tas ir bērna labākajās interesēs.

4. Ja bērna pastāvīgā dzīvesvieta ir tās trešās valsts teritorijā, kura nav līgumslēdzēja puse 1996. gada 19. oktobra Hāgas Konvencijai par piekritību, piemērojamiem tiesību aktiem, atzīšanu, izpildi un sadarbību sakarā ar vecāku atbildību un bērnu aizsardzības pasākumiem, piekritībai saskaņā ar šo pantu jābūt tai, kas ir bērna interesēs, jo īpaši, ja izrādās, ka nav iespējama tiesvedība attiecīgajā trešajā valstī.

13. pants

Piekritība, kuras pamatā ir bērna klātbūtne

1. Ja nevar noskaidrot bērna pastāvīgo dzīvesvietu un nevar noteikt piekritību, pamatojoties uz 12. pantu, piekritība ir tās dalībvalsts tiesām, kurā atrodas bērns.

2. Šā panta 1. punktu arī piemēro bēgļu bērniem vai bērniem, kas starptautiski pārvietoti viņu valstī notiekošo nemieru dēļ.

14. pants

Pārējie piekritības jautājumi

Ja dalībvalsts tiesām nav piekritības saskaņā ar 8. līdz 13. pantu, piekritību katrā dalībvalstī nosaka šis valsts tiesību akti.

15. pants

Lietas nodošana tiesai, kas atrodas labākā vietā tiesas spriešanai

1. Izņēmuma kārtā dalībvalsts tiesas, kurām ir piekritība pēc būtības, ja tās uzskata, ka citas tās dalībvalsts tiesa, ar kuru bērnam ir īpaša saikne, ir labākā atrašanās vietā tiesas spriešanai vai atsevišķas lietas daļas izskatīšanai, un ja tas ir bērna interesēs, var:

- a) apturēt tiesvedību vai attiecīgo tās daļu un aicināt puses iesniegt prasību minētās citas dalībvalsts tiesā saskaņā ar 4. punktu; vai
- b) lūgt citas dalībvalsts tiesu pieņemt piekritību saskaņā ar 5. punktu.

2. Šā panta 1. punktu piemēro:

- a) pēc pieteikuma saņemšanas no kādas puses; vai
- b) pēc pašas tiesas ierosmes; vai
- c) pēc pieteikuma saņemšanas no citas tās dalībvalsts tiesas, ar kuru bērnam ir īpaša saikne saskaņā ar 3. punktu.

Īstenoto lietas nodošanu pēc tiesas ierosmes vai pēc citas dalībvalsts tiesas pieteikuma saņemšanas jāpieņem vismaz vienai no pusēm.

3. Uzskata, ka bērnam ir 1. punktā minētā īpašā saikne ar dalībvalsti, ja šī dalībvalsts:

- a) ir kļuvusi par bērna pastāvīgo dzīvesvietu pēc tam, kad 1. punktā minētajā tiesā iesniegta prasība; vai
 - b) ir bērna iepriekšējā pastāvīgā dzīvesvieta; vai
 - c) ir bērna pilsonības vieta; vai
 - d) ir tās personas pastāvīgā dzīvesvieta, kurai ir vecāku atbildība; vai
 - e) ir vieta, kurā atrodas bērna īpašums, un ja lieta ir saistīta ar bērna aizsardzības pasākumiem, kuri attiecas uz šī īpašuma pārvaldīšanu, saglabāšanu vai atsavināšanu.
4. Dalībvalsts tiesa, kurai ir piekritība pēc būtības, nosaka termiņu, kurā minētās citas dalībvalsts tiesās jāiesniedz prasību saskaņā ar 1. punktu.

Ja šajā laikā attiecīgajās tiesās nav iesniegta prasība, tiesa, kurā iesniegta prasība, turpina īstenot piekritību atbilstoši 8. līdz 14. pantam.

5. Minētās citas dalībvalsts tiesas, ja īpašu lietas apstākļu dēļ tas ir bērna interesēs, pieņem piekritību sešu nedēļu laikā pēc prasības iesniegšanas, kas izdarīta saskaņā ar 1. punkta a) apakšpunktu vai 1. punkta b) apakšpunktu. Šajā gadījumā tiesa, kurā prasība iesniegta pirmajā, atsakās no piekritības. Pretējā gadījumā tiesa, kurā iesniegta prasība pirmajā, turpina īstenot piekritību atbilstoši 8. līdz 14. pantam.

6. Tiesas šā panta vajadzībām sadarbojas tieši vai ar tās centrālās iestādes starpniecību, kas izraudzīta, ievērojot 53. pantu.

3. IEDAĻA

Kopīgi noteikumi

16. pants

Prasības iesniegšana tiesā

1. Uzskata, ka tiesā ir iesniegta prasība:

- a) brīdī, kad dokuments, uz kura pamata ierosināta lieta, vai līdzvērtīgs dokuments ir iesniegts tiesā, ar nosacījumu, ka prasītājs pēc tam ir veicis pasākumus, kas viņam bija jāveic, lai dokumentu nosūtītu atbildētājam;

vai

- b) ja dokuments ir jānosūta pirms iesniegšanas tiesā, brīdī, kad to saņem iestāde, kas ir atbildīga par nosūtīšanu, ar nosacījumu, ka prasītājs turpmāk ir veicis visus pasākumus, kas viņam bija jāveic, lai dokumentu iesniegtu tiesā.

17. pants

Piekritības noskaidrošana

Ja kāda dalībvalsts tiesā ir iesniegta prasība, kura saskaņā ar šo regulu nav tai piekritīga, bet kura saskaņā ar šo regulu ir piekritīga citas dalībvalsts tiesai, tā pēc savas iniciatīvas paziņo, ka tai nav piekritības.

18. pants

Pieņemamības noskaidrošana

1. Ja atbildētājs, kura pastāvīgā dzīvesvieta ir kādā valstī, kas nav dalībvalsts, kurā tika celta prasība, neierodas, tiesa, kurai lieta ir piekritīga, atliek tiesvedību, kamēr nav pierādīts, ka atbildētājs ir varējis pietiekami laicīgi saņemt dokumentu, uz kura pamata ierosināta lieta, vai līdzīgu dokumentu, lai varētu sev nodrošināt aizstāvību, vai ka šajā nolūkā ir darīts viss vajadzīgais.

2. Regulas (EK) Nr. 1348/2000 19. pantu piemēro šā panta 1. punkta noteikumu vietā, ja dokuments, uz kura pamata ierosināta lieta, vai līdzvērtīgs dokuments bija jānosūta no vienas dalībvalsts uz citu saskaņā ar minēto regulu.

3. Ja nepiemēro Regulas (EK) Nr. 1348/2000 noteikumus, piemēro 15. pantu 1965. gada 15. novembra Hāgas Konvencijā par tiesas un ārpus tiesas civillietu un komercietu dokumentu izsniegšanu ārvalstīs ar nosacījumu, ka dokuments, uz kura pamata ierosināta lieta, vai līdzvērtīgs dokuments bija jānosūta uz ārvalstīm saskaņā ar šo konvenciju.

19. pants

Lis pendens un saistītas prasības

1. Ja dažādu dalībvalstu tiesās starp tām pašām pusēm tiek iesniegtas prasības par laulības šķiršanu, laulāto atšķiršanu vai laulības atzīšanu par neesošu, tiesai, kurā prasība iesniegta kā otrajā, pēc savas iniciatīvas jāaptur tiesvedība līdz tiek noteikta tās tiesas piekritība, kurā pirmajā iesniegta prasība.

2. Ja prasības, kas attiecas uz vecāku atbildību par vienu bērnu un kas balstītas uz tā paša pamata, starp tām pašām pusēm ir iesniegtas dažādu dalībvalstu tiesās, tiesai, kurā prasība iesniegta kā otrajā, pēc savas iniciatīvas ir jāaptur tiesvedība līdz tiek noteikta tās tiesas piekritība, kurā pirmajā iesniegta prasība.

3. Ja tiek noteikta tās tiesas piekritība, kurā pirmajā iesniegta prasība, tiesai, kurā prasība iesniegta kā otrajā, jāatsakās no piekritības par labu pirmajai.

Tādā gadījumā persona, kura iesniegusi attiecīgo prasību otrajā tiesā, drīkst šo prasību iesniegt pirmajā tiesā.

20. pants

Pagaidu pasākumi, tai skaitā aizsardzības pasākumi

1. Steidzamos gadījumos šīs regulas noteikumi neliedz dalībvalsts tiesām noteikt tādu pagaidu pasākumus, ieskaitot drošības pasākumus, attiecībā uz personām vai lietām minētajā dalībvalstī, kurus attiecīgajā dalībvalstī paredz likums, arī tad, ja saskaņā ar šo regulu lietas izskatīšana pēc būtības piekrīt citas dalībvalsts tiesai.

2. Pasākumus, kas minēti 1. punktā, pārtrauc piemērot brīdī, kad dalībvalsts tiesa, kurai saskaņā ar šo regulu ir piekritība pēc būtības, ir veikusi pasākumus, ko tā uzskata par atbilstošiem.

III NODAĻA

ATZĪŠANA UN IZPILDE

1. IEDAĻA

Atzīšana

21. pants

Sprieduma atzīšana

1. Dalībvalstī pasludināts spriedums pārējās dalībvalstīs atzīstams bez kādas īpašas procedūras.

2. Jo īpaši, neskarot 3. punktu, nekāda īpaša procedūra netiek pieprasīta civilstāvokļa aktu atjaunošanai sakarā ar spriedumu par laulības šķiršanu, laulāto atšķiršanu vai laulības atzīšanu par neesošu, kas izsludināts citā dalībvalstī un saskaņā ar minētās dalībvalsts tiesību aktiem vairs nav pārsūdzams.

3. Neskarot šīs nodaļas 4. iedaļu, jebkura ieinteresētā puse, ievērojot šīs nodaļas 2. iedaļā paredzētās procedūras, var pieprasīt lēmumu par to, lai spriedums tiktu vai netiktu atzīts.

Tās tiesas vietējo piekritību, kas ir sarakstā, kuru paziņojusi katra dalībvalsts Komisijai saskaņā ar 68. pantu, nosaka tās dalībvalsts tiesību akti, kurā ir iesniegts pieteikums par atzīšanu vai neatzīšanu.

4. Ja kāda sprieduma atzīšanu izvirza kā iepriekš izlemjamu jautājumu kādas dalībvalsts tiesā, tiesa drīkst izlemt šo jautājumu.

22. pants

Neatzīšanas pamats attiecībā uz spriedumiem, kas saistīti ar laulības šķiršanu, laulāto atšķiršanu vai laulības atzīšanu par neesošu

Spriedumu par laulības šķiršanu, laulāto atšķiršanu vai laulības atzīšanu par neesošu neatzīst:

- a) ja šāda atzīšana ir klaji pretrunā tās dalībvalsts sabiedriskajai kārtībai, kurā tiek lūgta atzīšana;
- b) gadījumos, ja tas taisīts aizmuguriski – ja atbildētājam dokuments, uz kura pamata ierosināta lieta, vai līdzīgs dokuments nav noteiktā kārtā uzrādīts pietiekami laicīgi, lai viņš varētu nodrošināt sev aizstāvību, ja vien nav konstatējams, ka atbildētājs ir nepārprotami piekritis spriedumam;
- c) ja tas ir pretrunā spriedumam, kas taisīts lietā starp šīm pašām personām dalībvalstī, kurā tiek lūgta atzīšana; vai
- d) ja tas ir pretrunā agrākam spriedumam, kas taisīts lietā ar šīm pašām personām citā dalībvalstī vai trešā valstī, ja vien agrākais spriedums atbilst tā atzīšanas nosacījumiem dalībvalstī, kurā tiek prasīta atzīšana.

23. pants

Neatzīšanas pamats attiecībā uz spriedumiem, kas saistīti ar vecāku atbildību

Spriedumu, kas saistīts ar vecāku atbildību, neatzīst:

- a) ja šāda atzīšana, ņemot vērā bērna intereses, ir klaji pretrunā tās dalībvalsts sabiedriskajai kārtībai, kurā tiek lūgta atzīšana;
- b) ja tas, izņemot steidzamus gadījumus, ir taisīts, nesniedzot bērnam iespēju tikt uzklautam, pārkāpjot procesa pamatprincipus dalībvalstī, kurā lūgta atzīšana;
- c) gadījumos, kad tas taisīts aizmuguriski – ja prombūtnē esošajai personai dokuments, uz kura pamata ierosināta lieta, vai līdzvērtīgs dokuments nav noteiktā kārtā uzrādīts pietiekami laicīgi, lai šī persona varētu sev nodrošināt aizstāvību, ja vien nav konstatējams, ka šī persona ir nepārprotami piekritusi spriedumam;

d) pēc ikvienas personas lūguma, kas uzstāj, ka ar spriedumu tiek pārkāpta tās vecāku atbildība un tas taisīts, nedodot šai personai iespēju tikt uzklautam;

e) ja tas ir pretrunā agrākam spriedumam par vecāku atbildību, kas taisīts dalībvalstī, kurā tiek lūgta atzīšana;

f) ja tas ir pretrunā vēlākam spriedumam par vecāku atbildību, kas taisīts citā dalībvalstī vai trešā valstī, kurā bērnam ir pastāvīga dzīvesvieta, ja vēlākais spriedums atbilst nosacījumiem tā atzīšanai dalībvalstī, kurā tiek lūgta atzīšana;

vai

g) ja nav ievērota 56. pantā noteiktā procedūra.

24. pants

Aizliegums apstrīdēt izcelsmes tiesas piekritību

Izcelsmes dalībvalsts tiesas piekritību nedrīkst apstrīdēt. Atsauce uz sabiedrisko kārtību, kas minēta 22. panta a) punktā un 23. panta a) punktā, nav attiecināma uz noteikumiem par piekritību, kas izklāstīti 3. līdz 14. pantā.

25. pants

Piemērojamo tiesību atšķirības

Sprieduma atzīšanu nedrīkst atteikt, pamatojoties uz to, ka tās dalībvalsts tiesību akti, kurā ir lūgta šāda atzīšana, tādu pašu faktu dēļ nepieļauj laulības šķiršanu, laulāto atšķiršanu vai laulības atzīšanu par neesošu.

26. pants

Aizliegums pārskatīt pēc būtības

Nekādos apstākļos spriedums nav pārskatāms pēc būtības.

27. pants

Tiesvedības apturēšana

1. Tās dalībvalsts tiesa, kurā tiek prasīts atzīt spriedumu, kas taisīts citā dalībvalstī, drīkst apturēt tiesvedību, ja spriedums ir pārsūdzēts parastā kārtā.

2. Tās dalībvalsts tiesa, kurā prasīts atzīt spriedumu, kas taisīts Īrijā vai Apvienotajā Karalistē, drīkst apturēt tiesvedību, ja izcelsmes dalībvalstī izpildīšana ir atlikta, pamatojoties uz pārsūdzību.

2. IEDAĻA

Pieteikums par izpildes pasludināšanu

28. pants

Izpildāmie spriedumi

1. Spriedums, kas nosaka vecāku atbildības īstenošanu attiecībā uz bērnu, kas taisīts kādā dalībvalstī un ir izpildāms šajā dalībvalstī, un ir ticis nosūtīts, ir jāizpilda citā dalībvalstī, ja pēc kādas ieinteresētās puses pieteikuma tas izsludināts par tur izpildāmu.

2. Tomēr Apvienotajā Karalistē šāds spriedums izpildāms Anglijā un Velsā, Skotijā vai Ziemeļīrijā tikai tad, ja pēc kādas ieinteresētās puses pieteikuma tas reģistrēts kā izpildāms attiecīgajā Apvienotās Karalistes daļā.

29. pants

Vietējo tiesu piekritība

1. Pieteikumu par izpildes pasludināšanu iesniedz tiesā, kas parādās sarakstā, kuru saskaņā ar 68. pantu katra dalībvalsts paziņojusi Komisijai.

2. Vietējo piekritību nosaka pēc tās personas pastāvīgās dzīvesvietas, pret kuru lūgta izpilde vai arī pēc tāda bērna pastāvīgās dzīvesvietas, uz kuru attiecas piemērošana.

Ja neviena no pirmajā apakšpunktā minētajām vietām neatrodas izpildes dalībvalstī vietējo tiesu piekritību nosaka pēc izpildes vietas.

30. pants

Procedūra

1. Prasības iesniegšanas procedūru reglamentē izpildes dalībvalsts tiesību akti.

2. Pieteikuma iesniedzējam ir jānorāda adrese sūtījumiem tās tiesas piekritības apgabalā, kurā pieteikums iesniegts. Ja tomēr izpildes dalībvalsts tiesību akti neparedz norādīt šādu adresi, iesniedzējs ieceļ pārstāvi *ad litem*.

3. Pieteikumam pievieno 37. un 39. pantā minētos dokumentus.

31. pants

Tiesas lēmums

1. Tiesa, kurā iesniegts pieteikums, sagatavo lēmumu nekavējoties. Šajā tiesvedības posmā personai, pret kuru lūgta izpilde, un bērnam nav tiesību ne uz kādiem iesniegumiem attiecībā uz pieteikumu.

2. Pieteikumu var noraidīt tikai dēļ kāda no 22., 23. un 24. pantā noteiktajiem iemesliem.

3. Nekādos apstākļos spriedums nav pārskatāms pēc būtības.

32. pants

Lēmuma paziņošana

Attiecīgā tiesas amatpersona nekavējoties paziņo pieteikuma iesniedzējam kāds lēmums pieņemts attiecībā uz pieteikumu, saskaņā ar izpildes dalībvalsts tiesību aktos noteikto procedūru.

33. pants

Lēmuma pārsūdzēšana

1. Jebkura puse var pārsūdzēt lēmumu par izpildes pasludināšanas pieteikumu.

2. Pārsūdzību iesniedz tiesā, kas ir sarakstā, kuru katra dalībvalsts paziņojusi Komisijai saskaņā ar 68. pantu.

3. Pārsūdzību izskata saskaņā ar procedūras noteikumiem strīdu gadījumos.

4. Ja pārsūdzību iesniedz pieteikuma par izpildes pasludināšanu iesniedzējs, pusi, attiecībā uz kuru ir prasīta izpilde, izsauc uz apelācijas instanci. Ja šī persona neierodas, piemēro 18. panta noteikumus.

5. Pārsūdzība par izpildes pasludināšanu ir jāiesniedz mēneša laikā pēc tam, kad sniegts paziņojums. Ja tās puses pastāvīgā dzīvesvieta, attiecībā uz kuru prasa izpildi, ir dalībvalstī, kurā netika pasludināta izpilde, pārsūdzības termiņš ir divi mēneši, un tas sākas dokumentu izsniegšanas dienā vai nu viņam pašam vai viņa dzīvesvietā. Termiņu nedrīkst pagarināt attāluma dēļ.

34. pants

Apelācijas tiesas un pārsūdzības līdzekļi

Apelācijas tiesas spriedumu var apstrīdēt tikai saskaņā ar tiesas procesiem, kas minēti sarakstā, kuru katra dalībvalsts paziņojusi Komisijai saskaņā ar 68. pantu.

35. pants

Tiesvedības apturēšana

1. Tiesa, kurā pārsūdzība iesniegta saskaņā ar 33. vai 34. pantu, pēc tās puses pieteikuma, pret kuru tiek prasīta izpilde, aptur tiesvedību, ja spriedums ir pārsūdzēts parastajā kārtībā izcelsmes dalībvalstī vai ja vēl nav beidzies tā pārsūdzības termiņš. Otrajā gadījumā tiesa var noteikt termiņu pārsūdzības iesniegšanai.

2. Ja spriedums ir taisīts Īrijā vai Apvienotajā Karalistē, jebkurš izcelsmes dalībvalstī pieejamais pārsūdzības veids 1. punkta vajadzībām uzskatāms par parastu pārsūdzību.

36. pants

Izpildīšana pa daļām

1. Ja spriedums taisīts par vairākiem prasījumiem un nav iespējams izpildi noteikt attiecībā uz visiem prasījumiem, tiesa nosaka izpildi attiecībā uz vienu vai vairākiem prasījumiem.

2. Pieteikuma iesniedzējs var lūgt nolēmuma izpildi pa daļām.

3. IEDAĻA

Kopīgie noteikumi 1. un 2. iedaļai

37. pants

Dokumenti

1. Personai, kura pieprasa vai apstrīd sprieduma atzīšanu vai iesniedz pieteikumu par izpildes pasludināšanu, jāuzrāda:

a) sprieduma noraksts, kas atbilst nosacījumiem, pēc kuriem var konstatēt tā autentiskumu;

un

b) šīs regulas 39. pantā minētā apliecība.

2. Bez tam gadījumos, kad spriedums taisīts aizmuguriski, personai, kura prasa atzīšanu vai iesniedz pieteikumu par izpildes pasludināšanu, jāuzrāda:

a) tāda dokumenta oriģināls vai apstiprināta kopija, pēc kura ir konstatējams, ka klāt neesošajai pusei ir izsniegts dokuments, uz kura pamata ierosināta lieta, vai līdzīgs dokuments;

vai

b) jebkāds dokuments, kas liecina, ka atbildētājs nolēmumam nepārprotami piekritis.

38. pants

Dokumentu trūkums

1. Ja 37. panta 1. punkta b) apakšpunktā vai 2. punktā noteiktie dokumenti nav uzrādīti, tad tiesa var noteikt laiku to uzrādīšanai, pieņemt līdzvērtīgus dokumentus vai nepieprasīt šos dokumentus, uzskatot, ka ir pietiekami informēta.

2. Pēc tiesas pieprasījuma ir jāiesniedz dokumentu tulkojumi. Tulkojums jāapliecina personai, kas tam kvalificēta kādā no dalībvalstīm.

39. pants

Apliecība spriedumiem laulības lietās un apliecība spriedumiem par vecāku atbildību

Izcelsmes dalībvalsts kompetentā tiesa vai iestāde pēc jebkuras ieinteresētās personas pieprasījuma izsniedz apliecību, izmantojot I pielikumā (spriedumi laulību lietās) vai II pielikumā (nolēmumi par vecāku atbildību) doto veidlapas paraugu.

4. IEDAĻA

Ar saskarsmes tiesībām saistītu spriedumu un to spriedumu izpilde, kuros noteikta bērna atpakaļatdošana

40. pants

Darbības joma

1. Šī iedaļa attiecas uz:

a) saskarsmes tiesībām;

un

b) bērna atpakaļatdošanu, kas noteikta spriedumā, kurš taisīts atbilstoši 11. panta 8. punktam.

2. Šīs iedaļas noteikumi neliedz personai, kurai ir vecāku atbildība, prasīt sprieduma atzīšanu un izpildi atbilstīgi šīs nodaļas 1. un 2. iedaļas noteikumiem.

41. pants

Saskarsmes tiesības

1. Saskarsmes tiesības, kas minētas 40. panta 1. punkta a) apakšpunktā un kas piešķirtas ar izpildāmo spriedumu, kurš taisīts kādā dalībvalstī, atzīst un realizē citā dalībvalstī bez nepieciešamības pēc izpildes pasludināšanas un bez iespējas pretoties sprieduma atzīšanai, ja spriedums ir apstiprināts izcelsmes dalībvalstī saskaņā ar 2. punktu.

Pat ja valsts tiesību akti neparedz tā sprieduma izpildi pēc likuma, kas piešķir saskarsmes tiesības, tiesa, kas pasludinājusi spriedumu, var pasludināt, ka spriedums ir izpildāms neatkarīgi no jebkādam pārsūdzībām.

2. Izcelsmes tiesas tiesnesis izsniedz 1. punktā minēto apliecību, izmantojot III pielikuma (apliecība par saskarsmes tiesībām) veidlapas paraugu, tikai tad:

a) gadījumā, kad spriedums ir taisīts aizmuguriski – ja dokuments, uz kura pamata ierosināta lieta, vai līdzvērtīgs dokuments prombūtnē esošajai personai ir uzrādīts pietiekami laicīgi un attiecīgā kārtā, lai šī persona varētu sev nodrošināt aizstāvību, vai ja, neraugoties uz to, ka šai personai ir uzrādīts attiecīgais dokuments, bet tas izdarīts pretrunā ar šiem nosacījumiem, ir noskaidrots, ka minētā persona ir nepārprotami piekritusi lēmumam;

b) visām ieinteresētajām pusēm tika sniegta iespēja tikt uzklausītām;

un

c) bērnam ir sniegta iespēja tikt uzklausītam, ja vien uzklausīšana netika uzskatīta par lietderīgu, ņemot vērā viņa vai viņas vecumu vai brieduma pakāpi.

Apliecību aizpilda valodā, kādā taisīts spriedums.

3. Ja saskarsmes tiesības ir saistītas ar pārrobežu situāciju sprieduma pieņemšanas laikā, apliecību izsniedz *ex officio*, kad spriedums kļūst izpildāms, arī tad, ja tas ir tikai provizorisks izpildāms. Ja situācija vēlāk iegūst pārrobežu raksturu, apliecību izsniedz pēc jebkuras puses lūguma.

42. pants

Bērna atpakaļatdošana

1. Bērna atpakaļatdošanu, kas minēta 40. panta 1. punkta b) apakšpunktā, un ko paredz ar izpildāmo spriedumu, kurš taisīts kādā dalībvalstī, atzīst un realizē citā dalībvalstī bez nepieciešamības pēc izpildes pasludināšanas un bez iespējas pretoties sprieduma atzīšanai, ja spriedums ir apstiprināts izcelsmes dalībvalstī saskaņā ar 2. punktu.

Pat ja valsts tiesību akti neparedz tā sprieduma izpildi pēc likuma, kas pieprasa bērna atpakaļatdošanu, kura minēta 11. panta 8. punkta b) apakšpunktā, tiesa, kas pasludinājusi spriedumu, var pasludināt spriedumu par izpildāmu neatkarīgi no jebkādas pārsūdzības.

2. Izcelsmes tiesas tiesnesis, kas pieņēmis 40. panta 1. punkta b) apakšpunktā minēto spriedumu, izsniedz 1. punktā minēto apliecību tikai tad, ja:

a) bērnam tika sniegta iespēja tikt uzklausītam, ja vien uzklausīšana netika uzskatīta par lietderīgu, ņemot vērā viņa vai viņas vecumu vai brieduma pakāpi;

b) visām pusēm tika sniegta iespēja tikt uzklausītām; un

c) tiesa, pasludinot savu spriedumu, ir ņēmusi vērā iemeslus un pierādījumus, kādi ir par pamatu rīkojumam, kas izdots atbilstoši 1980. gada Hāgas konvencijas 13. pantam.

Ja tiesa vai kāda cita iestāde veic pasākumus, lai nodrošinātu bērna aizsardzību pēc tā atgriešanas pastāvīgās dzīvesvietas valstī, apliecībā ietver informāciju par šādiem pasākumiem.

Izcelsmes tiesnesis pēc savas ierosmes izsniedz minēto apliecību, izmantojot veidlapas paraugu, kas dots IV pielikumā (apliecība par bērna (bērnu) atpakaļatdošanu).

Apliecību aizpilda valodā, kādā taisīts spriedums.

43. pants

Apliecības koriģēšana

1. Izcelsmes dalībvalsts tiesību akti ir piemērojami jebkādai apliecības koriģēšanai.

2. Pārsūdzību nevar iesniegt par apliecības izsniegšanu, kas veikta, ievērojot 41. panta 1. punktu vai 42. panta 1. punktu.

44. pants

Apliecības juridiskais spēks

Apliecība ir spēkā tikai sprieduma izpildes robežās.

45. pants

Dokumenti

1. Pusei, kas prasa sprieduma izpildi, jāuzrāda:

a) sprieduma norakstu, kas atbilst nosacījumiem, pēc kuriem var konstatēt tā autentiskumu;

un

b) apliecība, kas minēta 41. panta 1. punktā vai 42. panta 1. punktā.

2. Šā panta nolūkiem:

— apliecībai, kas minēta 41. panta 1. punktā, pievieno tā 12. punkta tulkojumu, kas attiecas uz pasākumiem saskarsmes tiesību realizēšanai,

— apliecībai, kas minēta 42. panta 1. punktā, pievieno tā 14. punkta tulkojumu, kas attiecas uz pasākumiem to pasākumu īstenošanu, kuri pieņemti, lai nodrošinātu bērna atpakaļdošanu.

Tulkojumam jābūt izpildes dalībvalsts oficiālajā valodā vai vienā no tās oficiālajām valodām vai jebkurā citā valodā, kuru izpildes dalībvalsts skaidri pieņem. Tulkojums jāapliecina personai, kas tam kvalificēta kādā no dalībvalstīm.

5. IEDAĻA

Publiskie akti un nolīgumi

46. pants

Dokumentus, kas oficiāli sastādīti vai reģistrēti kā publiskie akti un kas ir izpildāmi vienā dalībvalstī, un arī nolīgumus starp pusēm, kas ir izpildāmi dalībvalstī, kurā tie tikuši noslēgti, atzīst un pasludina to izpildi ar tādiem pašiem nosacījumiem kā spriedumus.

6. IEDAĻA

Citi noteikumi

47. pants

Izpildes procedūra

1. Izpildes procedūru reglamentē izpildes dalībvalsts tiesību akti.

2. Jebkuru spriedumu, ko pieņēmusi citas dalībvalsts tiesa un kas pasludināts par izpildāmu saskaņā ar 2. iedaļu vai kas apstiprināts atbilstoši 41. panta 1. punktam vai 42. panta 1. punktam, izpilda izpildes dalībvalstī tādos pašos apstākļos, kādi būtu, ja to pieņemtu šajā dalībvalstī.

Spriedumu, kas ir apstiprināts saskaņā ar 41. panta 1. punktu vai 42. panta 1. punktu, nevar izpildīt, ja tas ir pretrunā ar sekojošu izpildāmu spriedumu.

48. pants

Praktiski pasākumi saskarsmes tiesību realizēšanai

1. Izpildes dalībvalsts tiesas var izveidot praktiskus pasākumus, lai organizētu saskarsmes tiesību realizēšanu, ja nepieciešamie pasākumi nav noteikti vai ir nepietiekami noteikti spriedumā, kas pieņemts dalībvalstī, kurai ir piekritība izspriest lietu pēc būtības un ja tiek ievērotas attiecīgā sprieduma pamatnostājas.

2. Praktiskos pasākumus, kuri izveidoti atbilstoši 1. punktam, pārtrauc piemērot saskaņā ar vēlāku tās dalībvalsts tiesu spriedumu, kurai ir piekritība izspriest lietu pēc būtības.

49. pants

Izmaksas

Šīs nodaļas noteikumi, izņemot 4. iedaļu, attiecas arī uz tiesas izmaksu un izdevumu apmēra noteikšanu saskaņā ar šo regulu un jebkura rīkojuma izpildi attiecībā uz šādām izmaksām un izdevumiem.

50. pants

Juridiskā palīdzība

Pieteikuma iesniedzējs, kurš izcelsmes dalībvalstī ir saņēmis pilnīgu vai daļēju juridisko palīdzību vai atbrīvojumu no izdevumu segšanas, ir tiesīgs 21., 28., 41., 42. un 48. pantā paredzētajās procedūrās saņemt visplašāko juridisko palīdzību vai visplašāko atbrīvojumu no izmaksām un izdevumiem, kādu paredz tās izpildes dalībvalsts tiesību akti.

51. pants

Nodrošinājums, galvojums vai depozīts

No personas, kura vienā dalībvalstī lūdz citā valstī taisīta nolēmuma izpildīšanu, nedrīkst prasīt nodrošinājumu, galvojumu vai

depozītu, neatkarīgi no tā, kā tas nosaukts, pamatojoties uz to, ka:

- a) tās pastāvīgā dzīvesvieta nav dalībvalstī, kurā lūdz sprieduma izpildi; vai
- b) šī persona ir ārvalstnieks vai, ja sprieduma izpildi lūdz Apvienotajā Karalistē vai Īrijā, tās domicils nav nevienā no šīm dalībvalstīm.

52. pants

Legalizācija vai citas līdzīgas formalitātes

Legalizācija vai citas līdzīgas formalitātes nav vajadzīgas attiecībā uz dokumentiem, kas minēti 37., 38. un 45. panta, un attiecībā uz dokumentu par pārstāvja iecelšanu *ad litem*.

IV NODAĻA

SADARBĪBA STARP CENTRĀLAJĀM IESTĀDĒM LIETĀS PAR VECĀKU ATBILDĪBU

53. pants

Statusa piešķiršana

Katra dalībvalsts izraugās vienu vai vairākas centrālās iestādes, lai palīdzētu šīs regulas piemērošanā, un nosaka katras ģeogrāfisko vai funkcionālo piekritību. Ja dalībvalsts ir izraudzījusi vairāk nekā vienu centrālo iestādi, saziņa parasti notiek tieši ar attiecīgo centrālo iestādi, kurai ir piekritība. Ja saziņa notiek ar centrālo iestādi, kurai nav piekritības, šī iestāde ir atbildīga par to, lai paziņojums tiktu pārsūtīts uz centrālo iestādi, kurai ir piekritība, un lai sūtītājs tiktu atbilstīgi informēts.

54. pants

Vispārējās funkcijas

Centrālā iestāde dara zināmu informāciju par valsts tiesību aktiem un procedūrām un veic pasākumus, lai pilnveidotu šīs regulas piemērošanu un stiprinātu savu sadarbību. Šim nolūkam izmanto Eiropas Tiesiskās sadarbības tīkls civillietās un komerclietās, kurš izveidots ar Lēmumu Nr. 2001/470/EK.

55. pants

Sadarbība gadījumos, kas īpaši skar vecāku atbildību

Centrālās iestādes pēc lūguma no citas dalībvalsts centrālās iestādes vai no personas, kam ir vecāku atbildība, sadarbojas īpašos

gadījumos, lai sasniegtu šīs regulas mērķus. Šim nolūkam tās tieši vai ar valsts institūcijas vai citas struktūras starpniecību saskaņā ar attiecīgās dalībvalsts tiesību aktiem veic visus attiecīgos pasākumus saistībā ar personas datu aizsardzības jautājumiem, lai:

a) savāktu un apmainītos ar informāciju:

i) par situāciju, kādā ir bērns;

ii) par notiekošajām procedūrām; vai

iii) par lēmumiem, kas pieņemti attiecībā uz bērnu;

b) sniegtu informāciju un palīdzību personām, kam ir vecāku atbildība, un kas prasa savā teritorijā pieņemt lēmumu atzīšanu un izpildi, jo īpaši attiecībā uz lēmumiem par saskarsmes tiesībām un bērna atpakaļatdošanu;

c) sekmētu saziņu starp tiesām, jo īpaši, 11. panta 6. un 7. punkta un 15. panta piemērošanas nolūkā;

d) sniegtu informāciju un palīdzību, kas vajadzīga tiesām, lai piemērotu 56. pantu; un

e) ar starpniecību vai citiem līdzekļiem sekmētu vienošanos personu starpā, kurām ir vecāku atbildība, un tālab veicinātu pārrobežu sadarbību.

56. pants

Bērna novietošana citā dalībvalstī

1. Ja tiesa, kurai ir piekritība saskaņā ar 8. līdz 15. pantu, apsver bērna ievietošanu aprūpes iestādē vai audžuģimenē un ja šādi ievietošanai jānotiek citā dalībvalstī, pirmkārt, tā apspriežas ar centrālo iestādi vai citu iestādi, kurai ir piekritība šajā citā valstī, ja publiskās institūcijas iesaistīšanās šajā dalībvalstī ir vajadzīga vietējiem bērnu ievietošanas gadījumiem.

2. Spriedumu par 1. punktā minēto ievietošanu var pieņemt prasītājā valstī tikai tad, ja tās valsts centrālā iestāde, kurai izteikts lūgums, ir piekritusi ievietošanai.

3. Šā panta 1. un 2. punktā minētās apspriešanās un piekrišanas procedūras reglamentē tās valsts tiesību akti, kurai izteikts lūgums.

4. Ja centrālajai iestādei, kurai saskaņā ar 8. līdz 15. pantu ir piekritība, nolēm jievietot bērnu audžuģimenē un ja šādi ievietošanai jānotiek citā dalībvalstī, un ja šajā valstī nav nepieciešama publiskās institūcijas iesaistīšanās vietējos bērnu ievietošanas gadījumos, tā informē par to centrālo iestādi vai citu iestādi, kurai ir piekritība minētajā valstī.

57. pants

Darba metode

1. Jebkura persona, kurai ir vecāku atbildība, var iesniegt 55. pantā minēto palīdzības lūgumu savas pastāvīgās dzīvesvietas dalībvalsts centrālajā iestādē vai tās dalībvalsts centrālajā iestādē, kurā ir bērna pastāvīgā dzīvesvieta vai kurā atrodas bērns. Lūgumā ietver visu pieejamo informāciju, kas ir vajadzīga tā izpildei. Ja palīdzības lūgums attiecas uz tā sprieduma par vecāku atbildību atzīšanu vai izpildi, kas ietilpst šīs regulas darbības jomā, persona, kam ir vecāku atbildība, pievieno attiecīgās apliecības, kas paredzētas 39. pantā, 41. panta 1. punktā vai 42. panta 1. punktā.

2. Dalībvalstis dara Komisijai zināmu Kopienas iestāžu oficiālo valodu vai valodas, kuras nav to oficiālās valodas, un kurās saziņa ar centrālajām iestādēm var tikt pieņemta.

3. Palīdzība, ko atbilstoši 55. pantam sniedz centrālās iestādes, ir bezmaksas.

4. Katra centrālās iestāde sedz savas izmaksas.

58. pants

Sanāksmes

1. Lai sekmētu šīs regulas piemērošanu, centrālās iestādes regulāri tiekas.

2. Šīs sanāksmes sasauc saskaņā ar Lēmumu Nr. 2001/470/EK, ar ko izveido Eiropas Tiesiskās sadarbības tīklu civillietās un komerc-
lietās.

V NODAĻA

SAISTĪBA AR CITIEM AKTIEM

59. pants

Saistība ar citiem aktiem

1. Ievērojot 60., 63., 64. panta un šā panta 2. punkta noteikumus, šī regula dalībvalstīs aizstāj konvencijas, kas pastāv šīs regulas spēkā stāšanās brīdī, kuras noslēgtas starp divām vai vairāk dalībvalstīm un attiecas uz jautājumiem, ko reglamentē šī regula.

2. a) Somija un Zviedrija ir tiesīgas deklarēt, ka to savstarpējās attiecībās šīs regulas noteikumu vietā pilnīgi vai daļēji tiek piemērota 1931. gada 6. februāra Dānijas, Islandes, Norvēģijas, Somijas un Zviedrijas konvencija, kurā ietverti

starptautisko privāttiesību noteikumi par laulību, adopciju un aizbildnību, kā arī tās Nobeiguma protokols. Šādas deklarācijas pievieno šai regulai un publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*. Minētās dalībvalstis jebkurā laikā tās var pilnīgi vai daļēji atsaukt.

b) Ievēro principu nediskriminēt Savienības pilsoņus pēc valsts piederības.

c) Piekritības noteikumiem nākamajos nolīgumos, ko noslēgs a) apakšpunktā minētās dalībvalstis jautājumos, kurus reglamentē šī regula, jāsauc ar šajā regulā noteiktajiem.

d) Spriedumi, kas kādā no Ziemeļvalstīm, kuras nākušas klajā ar a) apakšpunktā paredzēto deklarāciju, pasludināti tiesā, kas ir kāda no II nodaļā minētajām, atzīstami un izpildāmi pārējās dalībvalstīs atbilstīgi III nodaļā noteiktajiem noteikumiem.

3. Dalībvalstis Komisijai nosūta:

a) nolīgumus, kas minēti 2. punkta a) un c) apakšpunktā un šo nolīgumu izpildei pieņemto vienoto tiesību aktu kopijas;

b) paziņojumus par šo nolīgumu vai vienoto tiesību aktu denon-
sēšanu vai grozīšanu.

60. pants

Saistība ar dažām daudzpusējām konvencijām

Dalībvalstu attiecībās šī regula aizstāj turpmāk minētās konvencijas, ciktāl tās skar jautājumus, ko reglamentē šī regula:

a) 1961. gada 5. oktobra Hāgas Konvencija par iestāžu pilnvarām un tiesību aktiem, kas piemērojami attiecībā uz nepilngadīgo aizsardzību;

b) 1967. gada 8. septembra Luksemburgas Konvencija par lēmumu par laulības likumību atzīšanu;

c) 1970. gada 1. jūnija Hāgas Konvencija par laulības šķiršanas un laulāto atšķiršanas atzīšanu;

d) 1980. gada 20. maija Eiropas Konvencija par lēmumu atzīšanu un izpildīšanu bērnu aizgādības un bērnu aizgādības atjaunošanas lietās;

un

e) 1980. gada 25. oktobra Hāgas Konvencija par bērna starptautiskas nolaupīšanas civiltiesiskajiem aspektiem.

61. pants

Saistība ar 1996. gada 19. oktobra Hāgas Konvenciju par piekritību, piemērojamām tiesībām, atzīšanu, izpildi un sadarbību sakarā ar vecāku atbildību un bērnu aizsardzības pasākumiem

Saistībā ar 1996. gada 19. oktobra Hāgas Konvenciju par piekritību, piemērojamām tiesībām, atzīšanu, izpildi un sadarbību sakarā ar vecāku atbildību un bērnu aizsardzības pasākumiem, šo regulu piemēro:

- a) ja attiecīgā bērna pastāvīgā dzīvesvieta ir kādas dalībvalsts teritorijā;
- b) attiecībā uz kādas dalībvalsts tiesā taisīta sprieduma atzīšanu un izpildi citas dalībvalsts teritorijā, pat ja attiecīgā bērna pastāvīgā dzīvesvieta ir tādas trešās valsts teritorijā, kas ir minētās konvencijas līgumslēdzēja puse.

62. pants

Piemērojamības joma

1. Nolīgumi un konvencijas, kas minētas 59. panta 1. punktā, 60. un 61. pantā, paliek spēkā attiecībā uz jautājumiem, ko neregulamentē šī regula.
2. Konvencijas, kas minētas 60. pantā, jo īpaši 1980. gada Hāgas Konvencija, paliek spēkā atbilstoši 60. pantam to dalībvalstu starpā, kuras ir to līgumslēdzējas puses.

63. pants

Līgumi ar Svēto Krēslu

1. Šīs regulas piemērošana neskar Svētā Krēsla un Portugāles Starptautisko līgumu (konkordātu), kas parakstīts Vatikānā 1940. gada 7. maijā.
2. Lēmums par laulības atzīšanu par neesošu, kas pieņemts saskaņā ar 1. punktā minēto Līgumu, dalībvalstīs atzīstams saskaņā ar šīs regulas III nodaļas 1. iedaļā izklāstītajiem nosacījumiem.

3. Šā panta 1. un 2. punktā izklāstītie noteikumi attiecas arī uz šādiem starptautiskajiem līgumiem (konkordātiem) ar Svēto Krēslu:

- a) Itālijas un Svētā Krēsla 1929. gada 11. februāra "Concordato lateranense", kurā grozījumus izdara ar nolīgumu ar papildu protokolu, kurš parakstīts Romā 1984. gada 18. februārī;
- b) Svētā Krēsla un Spānijas 1979. gada 3. janvāra Nolīgums par tieslietām.

4. Uz 2. punktā noteikto lēmumu atzīšanu Itālijā vai Spānijā var attiecināt tādu pašu kārtību un pārbaudes, kādas piemēro baznīcas tiesu lēmumiem, kas pasludināti saskaņā ar 3. punktā minētajiem ar Svēto Krēslu noslēgtajiem starptautiskajiem līgumiem.

5. Dalībvalstis Komisijai nosūta:

- a) šā panta 1. un 3. punktā minēto līgumu kopijas;
- b) paziņojumus par minēto līgumu denonsēšanu vai grozīšanu.

VI NODAĻA

PĀREJAS NOTEIKUMI

64. pants

1. Šīs regulas noteikumus piemēro tikai uzsāktiem tiesas procesiem, dokumentiem, kas oficiāli sastādīti vai reģistrēti kā publiski akti, un nolīgumiem, kas noslēgti starp pusēm pēc piemērošanas dienas saskaņā ar 72. pantu.
2. Spriedumus, kas pēc šīs regulas stāšanās spēkā taisīti lietās, kuras uzsāktas pirms minētās dienas, bet pēc dienas, kad stājusies spēkā Regula (EK) Nr. 1347/2000, atzīst un izpilda saskaņā ar šīs regulas III nodaļas noteikumiem, ja piekritības pamatā ir noteikumi, kas saskan ar tiem, kuri noteikti II nodaļā vai Regulā (EK) Nr. 1347/2000, vai konvencijā, kas noslēgta starp izcelsmes dalībvalsti un dalībvalsti, kurā atzīšana vai izpildīšana tiek lūgta, un bijusi spēkā tiesvedības sākšanas brīdī.
3. Spriedumus, kas pirms šīs regulas piemērošanas dienas taisīti lietās, kuras uzsāktas pēc Regulas (EK) Nr. 1347/2000 stāšanās spēkā, atzīst un izpilda saskaņā ar šīs regulas III nodaļas noteikumiem, ja tie attiecas uz laulības šķiršanu, laulāto atšķiršanu vai laulības atzīšanu par neesošu vai abu laulāto vecāku atbildību par bērniem laulības lietās.

4. Spriedumi, kas pirms šīs regulas piemērošanas dienas, bet pēc Regulas (EK) Nr. 1347/2000 stāšanās spēkā taisīti lietās, kuras uzsāktas pirms dienas, kad spēkā stājusies Regula (EK) Nr. 1347/2000, atzīst un izpilda saskaņā ar šīs regulas III nodaļas noteikumiem, ja tie attiecas uz laulības šķiršanu, laulāto atšķiršanu vai laulības atzīšanu par neesošu vai abu laulāto vecāku atbildību par bērniem laulības lietās un ja piekritības pamatā ir noteikumi, kas saskan ar tiem, kuri paredzēti šīs regulas II nodaļā vai Regulā (EK) Nr. 1347/2000, vai konvencijā, kas noslēgta starp izcelsmes dalībvalsti un dalībvalsti, kurā atzīšana vai izpilde tiek prasīta, un bijusi spēkā tiesvedības sākšanas brīdī.

VII NODAĻA

NOBEIGUMA NOTEIKUMI

65. pants

Pārskatīšana

Vēlākais 2012. gada 1. janvārī un pēc tam reizi piecos gados Komisija iesniedz Eiropas Parlamentam, Padomei un Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai ziņojumu par šīs regulas piemērošanu, pamatojoties uz dalībvalstu sniegto informāciju. Ziņojumam vajadzības gadījumā pievieno grozījumu priekšlikumus.

66. pants

Dalībvalstis ar divām vai vairāk tiesību sistēmām

Attiecībā uz dalībvalstīm, kur dažādās teritoriālās vienībās attiecībā uz jautājumiem, ko nosaka šī regula, ir spēkā divas vai vairāk tiesību sistēmas vai noteikumu kopumi:

- visas norādes uz pastāvīgu dzīvesvietu šādā dalībvalstī attiecas uz pastāvīgu dzīvesvietu teritoriālajā vienībā;
- visas norādes uz valsts piederību, vai "domicilu" Apvienotās Karalistes gadījumā, attiecas uz teritoriālo vienību, kas norādīta attiecīgās valsts tiesību aktos;
- visas atsauces uz dalībvalsts iestādi attiecas uz šīs valsts attiecīgās teritoriālās vienības iestādi;
- visas norādes uz tās dalībvalsts noteikumiem, kurā iesniegts pieteikums, attiecas uz tās teritoriālās vienības noteikumiem, kurā iesniegts pieteikums lēmumam par piekritību, atzīšanu vai izpildi.

67. pants

Informācija par centrālo iestādi un valodām, kas ir pieņemamas

Trīs mēnešu laikā pēc šīs regulas stāšanās spēkā dalībvalstis Komisijai paziņo:

- atbilstīgi 53. pantam izraudzīto centrālo iestāžu nosaukumus un adreses, kā arī saziņas līdzekļus;
 - valodas, kas ir pieņemtas saziņai ar centrālām iestādēm, ievērojot 57. panta 2. punktu;
- un
- valodas, kādās ir pieņemamas apliecības par saskarsmes tiesībām, ievērojot 45. panta 2. punktu.

Dalībvalstis dara Komisijai zināmas visus šīs informācijas labojumus.

Komisija dara šo informāciju publiski pieejamu.

68. pants

Informācija attiecībā uz tiesām un prasību procedūrām

Dalībvalstis paziņo Komisijai sarakstus ar tām tiesām un pārsūdzībām, kas minētas 21., 29., 33. un 34. pantā, un to grozījumus.

Komisija atjaunina šo informāciju un dara to publiski pieejamu ar publikāciju *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* un jebkādiem citiem piemērotiem līdzekļiem.

69. pants

Grozījumu izdarīšana pielikumos

Visus to veidlapu paraugu grozījumus, kas ietvertas I līdz IV pielikumā, pieņem atbilstoši apspriešanās procedūrai, kas izklāstīta 70. panta 2. punktā.

70. pants

Komiteja

- Komisijai palīdz komiteja (komiteja).
- Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 3. un 7. pantu.
- Komiteja pieņem savu reglamentu.

71. pants

Regulas (EK) Nr. 1347/2000 atcelšana

1. Regulu (EK) Nr. 1347/2000 atceļ no šīs regulas piemērošanas dienas.

2. Visas atsauces uz Regulu (EK) Nr. 1347/2000 uzskata par atsaucēm uz šo regulu atbilstoši salīdzinošajai tabulai V pielikumā.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama dalībvalstīs saskaņā ar Eiropas Kopienas dibināšanas Līgumu.

Briselē, 2003. gada 27. novembrī

72. pants

Stāšanās spēkā

Šī regula stājas spēkā 2004. gada 1. augustā.

Regulu piemēro no 2005. gada 1. marta, izņemot 67., 68., 69. un 70. pantu, ko piemēro no 2004. gada 1. augusta.

Padomes vārdā —

priekšsēdētājs

R. CASTELLI

I PIELIKUMS

39. PANTĀ ⁽¹⁾ MINĒTĀ APLIECĪBA PAR SPRIEDUMIEM LAULĪBAS LIETĀS

1. Izcelsmes dalībvalsts
2. Tiesa vai iestāde, kas izdevusi apliecību
 - 2.1. Nosaukums
 - 2.2. Adrese
 - 2.3. Tālr./fakss/e-pasts
3. Laulība
 - 3.1. Sieva
 - 3.1.1. Pilns vārds un uzvārds
 - 3.1.2. Adrese
 - 3.1.3. Dzimšanas valsts un vieta
 - 3.1.4. Dzimšanas datums
 - 3.2. Vīrs
 - 3.2.1. Pilns vārds un uzvārds
 - 3.2.2. Adrese
 - 3.2.3. Dzimšanas valsts un vieta
 - 3.2.4. Dzimšanas datums
 - 3.3. Laulību valsts, vieta (ja iespējams) un datums
 - 3.3.1. Laulību valsts
 - 3.3.2. Laulību vieta (ja iespējams)
 - 3.3.3. Laulību datums
4. Tiesa, kas taisīja spriedumu
 - 4.1. Tiesas nosaukums
 - 4.2. Tiesas atrašanās vieta
5. Spriedums
 - 5.1. Datums
 - 5.2. Uzskaites Nr.
 - 5.3. Sprieduma veids
 - 5.3.1. Laulības šķiršana
 - 5.3.2. Laulības atzīšana par neesošu
 - 5.3.3. Laulāto atšķiršana

(¹) Padomes Regula (EK) Nr. 2201/2003 (2003. gada 27. novembris) par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi laulības lietās un lietās par vecāku atbildību un par Regulas (EK) Nr. 1347/2000 atcelšanu.

- 5.4. Vai spriedumu taisīja aizmuguriski?
- 5.4.1. Nē
- 5.4.2. Jā ⁽¹⁾
6. To personu vārdi, kurām piešķirta juridiskā palīdzība
7. Vai nolēmums ir pārsūdzams saskaņā ar izcelsmes dalībvalsts tiesību aktiem?
- 7.1. Nē
- 7.2. Jā
8. Likumīgā spēkā stāšanās diena valstī, kurā taisīts spriedums
- 8.1. Laulības šķiršana
- 8.2. Laulāto atšķiršana

..... (vieta), (datums)

Paraksts un/vai zīmogs

⁽¹⁾ Jāpievieno 37. panta 2. punktā minētie dokumenti.

II PIELIKUMS

39. PANTĀ ⁽¹⁾ MINĒTĀ APLIECĪBA SPRIEDUMIEM PAR VECĀKU ATBILDĪBU

1. Izcelsmes dalībvalsts
2. Tiesa vai iestāde, kas izdevusi apliecību
 - 2.1. Nosaukums
 - 2.2. Adrese
 - 2.3. Tālr./fakss:/e-pasts
3. Persona(-as), kurām ir saskarsmes tiesības
 - 3.1. Pilns vārds un uzvārds
 - 3.2. Adrese
 - 3.3. Dzimšanas datums un vieta (ja iespējams)
4. Personas, kam ir vecāku atbildība, izņemot 3. punkta minētās ⁽²⁾
 - 4.1.
 - 4.1.1. Pilns vārds un uzvārds
 - 4.1.2. Adrese
 - 4.1.3. Dzimšanas datums un vieta (ja iespējams)
 - 4.2.
 - 4.2.1. Pilns vārds un uzvārds
 - 4.2.2. Adrese
 - 4.2.3. Dzimšanas datums un vieta (ja iespējams)
 - 4.3.
 - 4.3.1. Pilns vārds un uzvārds
 - 4.3.2. Adrese
 - 4.3.3. Dzimšanas datums un vieta (ja iespējams)
5. Tiesa, kas taisīja spriedumu
 - 5.1. Tiesas nosaukums
 - 5.2. Tiesas atrašanās vieta
6. Spriedums
 - 6.1. Datums
 - 6.2. Uzskaites Nr.
 - 6.3. Vai spriedumu taisīja aizmuguriski?
 - 6.3.1. Nē
 - 6.3.2. Jā ⁽³⁾

⁽¹⁾ Padomes Regula (EK) Nr. 2201/2003 (2003. gada 27. novembris) par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi laulības lietās un lietās par vecāku atbildību un par Regulas (EK) Nr. 1347/2000 atcelšanu.

⁽²⁾ Kopīgās uzraudzības gadījumos personas, kas jau minētas 3. punktā, var arī pieminēt 4. punktā.

⁽³⁾ Jāpievieno 37. panta 2. punktā minētie dokumenti.

7. Bērni, uz ko attiecas spriedums ⁽¹⁾
 - 7.1. Pilns vārds, uzvārds un dzimšanas datums
 - 7.2. Pilns vārds, uzvārds un dzimšanas datums
 - 7.3. Pilns vārds, uzvārds un dzimšanas datums
 - 7.4. Pilns vārds, uzvārds un dzimšanas datums
8. To personu vārdi, kurām piešķirta juridiskā palīdzība
9. Izpildes un izsniegšanas apliecinājums
 - 9.1. Vai spriedums ir izpildāms saskaņā ar izcelsmes dalībvalsts tiesību aktiem?
 - 9.1.1. Jā
 - 9.1.2. Nē
 - 9.2. Vai spriedums ir izsniegts personai, pret kuru ir prasīta izpilde?
 - 9.2.1. Jā
 - 9.2.1.1. Pilns personas vārds un uzvārds
 - 9.2.1.2. Adrese
 - 9.2.1.3. Izsniegšanas diena
 - 9.2.2. Nē
10. Konkrēta informācija par spriedumiem par saskarsmes tiesībām, ja oficiāla atzīšana ir vajadzīga saskaņā ar 28. pantu. Šāda iespēja ir paredzēta 40. panta 2. punktā.
 - 10.1. Praktiskie pasākumi saskarsmes tiesību īstenošanai (ciktāl noteikts spriedumā)
 - 10.1.1. Datums un laiks
 - 10.1.1.1. Sākums
 - 10.1.1.2. Beigas
 - 10.1.2. Vieta
 - 10.1.3. Īpašas to personu saistība, kam ir vecāku atbildība
 - 10.1.4. Īpašas to personu saistības, kam ir saskarsmes tiesības
 - 10.1.5. Visi ierobežojumi, kas saistīti ar saskarsmes tiesību īstenošanu
11. Konkrēta informācija spriedumiem par bērna atpakaļatdošanu gadījumos, kad oficiāla atzīšana ir vajadzīga 28. pantā. Šāda iespēja ir paredzēta 40. panta 2. punktā.
 - 11.1. Spriedums nosaka bērna atpakaļatdošanu
 - 11.2. Persona, kurai bērns ir atdodams (ciktāl noteikts spriedumā)
 - 11.2.1. Pilns vārds un uzvārds
 - 11.2.2. Adrese

.....(vieta),(datums)

Paraksts un/vai zīmogs

⁽¹⁾ Ja minēti vairāk nekā četri bērni, izmantot otru veidlapu.

III PIELIKUMS

41. PANTA 1. PUNKTĀ ⁽¹⁾ MINĒTĀ APLIECĪBA SPRIEDUMIEM PAR SASKARSMES TIESĪBĀM

1. Izcelsmes dalībvalsts
2. Tiesa vai iestāde, kas izdevusi apliecību
 - 2.1. Nosaukums
 - 2.2. Adrese
 - 2.3. Tālr./fakss:/e-pasts
3. Persona(-as) ar saskarsmes tiesībām
 - 3.1. Pilns vārds un uzvārds
 - 3.2. Adrese
 - 3.3. Dzimšanas datums un vieta (ja iespējams)
4. Personas, kam ir vecāku atbildība, izņemot 3. punkta minētās personas ⁽²⁾ ⁽³⁾
 - 4.1.
 - 4.1.1. Pilns vārds un uzvārds
 - 4.1.2. Adrese
 - 4.1.3. Dzimšanas datums un vieta (ja iespējams)
 - 4.2.
 - 4.2.1. Pilns vārds un uzvārds
 - 4.2.2. Adrese
 - 4.2.3. Dzimšanas datums un vieta (ja iespējams)
 - 4.3. Citas
 - 4.3.1. Pilns vārds un uzvārds
 - 4.3.2. Adrese
 - 4.3.3. Dzimšanas datums un vieta (ja iespējams)
5. Tiesa, kas taisīja spriedumu
 - 5.1. Tiesas nosaukums
 - 5.2. Tiesas atrašanās vieta
6. Spriedums
 - 6.1. Datums
 - 6.2. Uzskaites Nr.

⁽¹⁾ Padomes Regula (EK) Nr. 2201/2003 (2003. gada 27. novembris) par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi laulības lietās un lietās par vecāku atbildību un par Regulas (EK) Nr. 1347/2000 atcelšanu.

⁽²⁾ Kopīgās uzraudzības gadījumos personas, kas jau minētas 3. punktā, var arī pieminēt 4. punktā.

⁽³⁾ Lūdzu, ievelciet krustiņu ailē, kas ir pretī personai, pret kuru jāizpilda spriedums.

7. Bērni, uz ko attiecas spriedums ⁽¹⁾
 - 7.1. Pilns vārds, uzvārds un dzimšanas datums
 - 7.2. Pilns vārds, uzvārds un dzimšanas datums
 - 7.3. Pilns vārds, uzvārds un dzimšanas datums
 - 7.4. Pilns vārds, uzvārds un dzimšanas datums
8. Vai spriedums ir izpildāms izcelsmes dalībvalstī?
 - 8.1. Jā
 - 8.2. Nē
9. Gadījumā, kad spriedums ir taisīts aizmuguriski, ja dokuments, uz kura pamata ierosināta lieta, vai līdzvērtīgs dokuments prombūtnē esošajai personai ir uzrādīts pietiekami laicīgi un attiecīgā kārtā, lai šī persona varētu sev nodrošināt aizstāvību, vai ja, neraugoties uz to, ka šai personai ir uzrādīts attiecīgais dokuments, bet tas izdarīts pretrunā ar šiem nosacījumiem, ir noskaidrots, ka minētā persona ir nepārprotami piekritusi lēmumam
10. Visām ieinteresētajām pusēm tika sniegta iespēja tikt uzklusītām
11. Bērniem tika sniegta iespēja tikt uzklusītiem, ja vien uzklusīšana netika uzskatīta par lietderīgu, ņemot vērā to vecumu vai brieduma pakāpi
12. Praktiskie pasākumi saskarsmes tiesību īstenošanai (ciktāl noteikts spriedumā)
 - 12.1. Datums un laiks
 - 12.1.1. Sākums
 - 12.1.2. Beigas
 - 12.2. Vieta
 - 12.3. Īpašas to personu saistība, kam ir vecāku atbildība
 - 12.4. Īpašas to personu saistības, kam ir saskarsmes tiesības
 - 12.5. Visi ierobežojumi, kas saistās ar saskarsmes tiesību īstenošanu
13. To personu vārdi, kurām piešķirta juridiskā palīdzība

.....(vieta),(datums)

Paraksts un/vai zīmogs

⁽¹⁾ Ja spriedums attiecas vairāk nekā uz četriem bērniem, izmantot otru veidlapu.

IV PIELIKUMS

42. PANTA 1. PUNKTĀ ⁽¹⁾ MINĒTĀ APLIECĪBA PAR BĒRNA ATPAKAĻATDOŠANU

1. Izcelsmes dalībvalsts
2. Tiesa vai iestāde, kas izdevusi apliecību
 - 2.1. Nosaukums
 - 2.2. Adrese
 - 2.3. Tālr./fakss:/e-pasts
3. Persona, kurai bērns ir atdodams (ciktāl noteikts spriedumā)
 - 3.1. Pilns vārds un uzvārds
 - 3.2. Adrese
 - 3.3. Dzimšanas datums un vieta (ja iespējams)
4. Personas, kam ir vecāku atbildība ⁽²⁾
 - 4.1. Māte
 - 4.1.1. Pilns vārds un uzvārds
 - 4.1.2. Adrese (ja iespējams)
 - 4.1.3. Dzimšanas datums un vieta (ja iespējams)
 - 4.2. Tēvs
 - 4.2.1. Pilns vārds un uzvārds
 - 4.2.2. Adrese (ja iespējams)
 - 4.2.3. Dzimšanas datums un vieta (ja iespējams)
 - 4.3. Citas
 - 4.3.1. Pilns vārds un uzvārds
 - 4.3.2. Adrese (ja iespējams)
 - 4.3.3. Dzimšanas datums un vieta (ja iespējams)
5. Atbildētājs (ja zināms)
 - 5.1. Pilns vārds un uzvārds
 - 5.2. Adrese (ja zināma)
6. Tiesa, kas taisīja spriedumu
 - 6.1. Tiesas nosaukums
 - 6.2. Tiesas atrašanās vieta

⁽¹⁾ Padomes Regula (EK) Nr. 2201/2003 (2003. gada 27. novembris) par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi laulības lietās un lietās par vecāku atbildību un par Regulas (EK) Nr. 1347/2000 atcelšanu.

⁽²⁾ Šis punkts nav obligāts.

7. Spriedums
 - 7.1. Datums
 - 7.2. Uzskaites Nr.
8. Bērni, uz ko attiecas spriedums ⁽¹⁾
 - 8.1. Pilns vārds, uzvārds un dzimšanas datums
 - 8.2. Pilns vārds, uzvārds un dzimšanas datums
 - 8.3. Pilns vārds, uzvārds un dzimšanas datums
 - 8.4. Pilns vārds, uzvārds un dzimšanas datums
9. Spriedums nosaka bērna atpakaļatdošanu
10. Vai spriedums ir izpildāms izcelsmes dalībvalstī?
 - 10.1. Jā
 - 10.2. Nē
11. Bērniem tika sniegta iespēja tikt uzklautītiem, ja vien uzklautīšana netika uzskatīta par lietderīgu, ņemot vērā to vecumu vai brieduma pakāpi
12. Visām pusēm tika sniegta iespēja tikt uzklautītām
13. Spriedumi nosaka bērnu atpakaļatdošanu un tiesa, taisot savu spriedumu, ir ņēmusi vērā tos iemeslus un pierādījumus, kas ir par pamatu lēmumam, kurš izdots, ievērojot 13. pantu 1980. gada 25. oktobrī Hāgas Konvencijā par bērnu starptautiskas nolaupīšanas civiltiesiskajiem aspektiem
14. Attiecīgā gadījumā informācija par pasākumiem, ko pieņēmusi tiesa vai iestāde, lai nodrošinātu bērna aizsardzību pēc tā atpakaļatdošanas uz pastāvīgās dzīvesvietas dalībvalsti
15. To personu vārdi, kurām piešķirta juridiskā palīdzība

..... (vieta), (datums)

Paraksts un/vai zīmogs

(¹) Ja minēti vairāk nekā četri bērni, izmantot otru veidlapu.

V PIELIKUMS

SALĪDZINOŠĀ TABULA ATTIECĪBĀ UZ REGULU (EK) Nr. 1347/2000

Atceltie panti	Atbilstošie jaunā teksta panti
1	1, 2
2	3
3	12
4	
5	4
6	5
7	6
8	7
9	17
10	18
11	16, 19
12	20
13	2, 49, 46
14	21
15	22, 23
16	
17	24
18	25
19	26
20	27
21	28
22	21, 29
23	30
24	31

Atceltie panti	Atbilstošie jaunā teksta panti
25	32
26	33
27	34
28	35
29	36
30	50
31	51
32	37
33	39
34	38
35	52
36	59
37	60, 61
38	62
39	
40	63
41	66
42	64
43	65
44	68, 69
45	70
46	72
I pielikums	68
II pielikums	68
III pielikums	68
IV pielikums	I pielikums
V pielikums	II pielikums

VI PIELIKUMS

Zviedrijas un Somijas deklarācijas atbilstīgi 59. panta 2. punkta a) apakšpunktam Padomes Regulā par laulību un vecāku atbildības lietu jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi, kas atceļ Regulu (EK) Nr. 1347/2000.

Zviedrijas deklarācija:

Atbilstīgi 59. panta 2. punkta a) apakšpunktam Padomes Regulā par laulību un vecāku atbildības lietu jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi, kas atceļ Regulu (EK) Nr. 1347/2000, Zviedrija ar šo paziņo, ka 1931. gada 6. februāra Konvencija starp Dāniju, Somiju, Islandi, Norvēģiju un Zviedriju, kas aptver starptautiskās privāttiesības par laulībām, adopciju un aizbildnību, kopā ar tās Pēdējo protokolu, attieksies pilnībā uz Zviedrijas un Somijas attiecībām šīs Regulas noteikumu vietā.

Somijas deklarācija:

Atbilstīgi 59. panta 2. punkta a) apakšpunktam Padomes Regulā par laulību un vecāku atbildības lietu jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi, kas atceļ Regulu (EK) Nr. 1347/2000, Somija ar šo paziņo, ka 1931. gada 6. februāra Konvencija starp Somiju, Dāniju, Islandi, Norvēģiju un Zviedriju, kas aptver starptautiskās privāttiesības par laulībām, adopciju un aizbildnību, kopā ar tās Pēdējo protokolu, attieksies pilnībā uz Somijas un Zviedrijas attiecībām šīs Regulas noteikumu vietā.
